

Брой 6

ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТЕН

2005

3 Броя:

2/4 стр.

**ЗАБ(Р)АВЕНО ВЪВЕЖДАНЕ
НА СИСТЕМИ
ЗА ИЗМЕРВАНЕ НА
РЕЗУЛТАТИТЕ В ОБЩИНСКИТЕ
АДМИНИСТРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ**

4/6 стр.

**ВРЕМЕ Е ОБЩИНИТЕ
В ПОГРАНИЧНИТЕ РЕГИОНИ
СЪС СЪРБИЯ И ЧЕРНА ГОРА
ДА ЗАПОЧНАТ ДА ПЛАНИРАТ
СВОИТЕ БЪДЕЩИ ПРОЕКТИ И
СЪВМЕСТНИ ДОБРОСЪСЕДСКИ
ИНИЦИАТИВИ**

6/8 стр.

**Работема: МЕСТНИТЕ
ОБЩНОСТИ ИГРАЯТ КЛЮЧОВА
РОЛЯ В НОВАТА ФИЛОСОФИЯ
ПО ОПАЗВАНЕТО НА
ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА**

8/11 стр.

**МЕНТОРСТВОТО МЕЖДУ
ОБЩИНИТЕ НАБИРА СКОРОСТ**

12/13 стр.

**ЖЕНИТЕ И ПОЛИТИКАТА
ЗА ИНФОРМАЦИОННИ
И КОМУНИКАЦИОННИ
ТЕХНОЛОГИИ (ИКТ)**

14/15 стр.

ЗА МЕСТНАТА ВЛАСТ

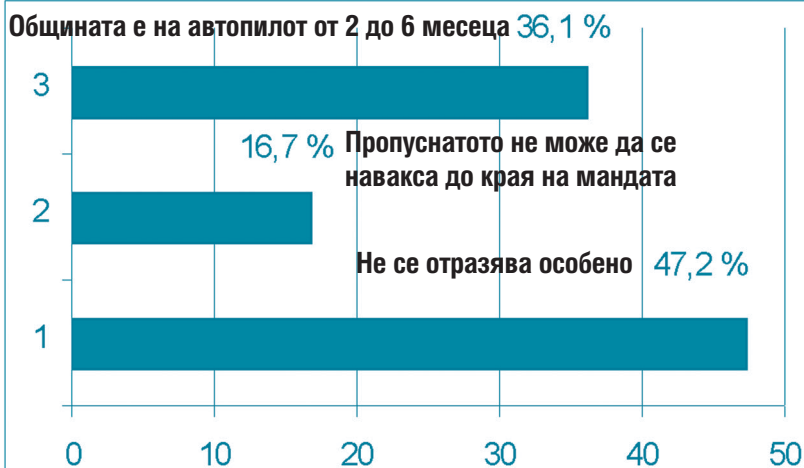
16 стр.

ЕВРОПЕЙСКИ ОПИТ

Ето как отговориха посетителите на сайта на ФРМС
www.flgr.bg в дните от 7 до 27 юни 2005 г. на въпроса

Как според Вас се отразява върху работата
на общината участието на кмета
в парламентарните избори и евентуалното
му избиране за депутат?

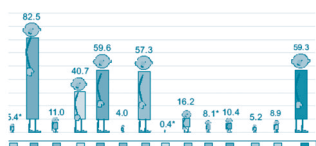

Фондацията за реформа в местното самоуправление
желае на всички депутати от 40-то Народно събрание, и на всички
участници в новите екипи на изпълнителната власт, чиито корени,
жизнен опит и любов са местното самоуправление,
да бъдат истинско лоби
на местните власти в България!

ЗАБ(Р)АВЕНО ВЪВЕЖДАНЕ НА СИСТЕМИ ЗА ИЗМЕРВАНЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ В ОБЩИНСКИТЕ АДМИНИСТРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Марина Димова

програмен координатор, ФРМС

Какво означава измерване на резултатите в контекста на работата на общинската администрация?

За системите за **измерване на резултатите**¹ сред професионалните среди се заговаря формално едва през 50-те години на миналия век. Днес редовното измерване на качеството и напредъка се прилага и в голяма част от дейностите и работата на общинските администрации по света. Независимо дали става дума за прилагане на законодателство, предоставяне на социални услуги, благоустройство, образование, икономическо развитие или административни услуги и обслужване на гражданите, въвеждането на система за измерване на резултатите в общинските администрации е мощен инструмент, чрез който общинските ръководства и администрация повишават качеството, ефективността и ефикасността на работата си по предоставяне на услуги или реализиране на дейности, като същевременно поддържат среда на прозрачност и добра отчетност пред гражданите.

Какво стои зад понятието „измерване на резултатите“ и как се вписва то в рамките на общинските администрации? Според една от съществуващите дефиниции, това е „...**процесът на оценяване на постиженията съгласно предварително определени цели и задачи посредством измерване на следните типове индикатори: ресурси, процес на предоставяне на услуги, резултати от предоставяне на услугите и цялостен ефект от дейността на общинската администрация**“.

Практиката не познава единен универсален модел или метод за измерване на резултатите в дадена общинска администрация. В резултат на това често термини като продуктивност, ефективност, ефикасност се използват като синоними на понятието. Търсейки отговор на въпроса какво означава „измерване на резултатите“ за общинските администрации, бихме могли да кажем, че това е начинът, чрез който обективно преценяваме дали се движим напред, с

каква скорост се движим и доколко успяваме да постигнем поставените цели и задачи, спазвайки принципите на прозрачност и отчетност пред гражданите.

Основни принципи на системите за измерване на качеството в общинската администрация - какво казва теорията?

Няколко са основните принципи, на които се базира концепцията за въвеждане и успешно прилагане на системите за измерване на качеството в общинските администрации:

☑ На първо място, идеята за въвеждане на такава система трябва да бъде подкрепена и осъзната като необходимост както на ниво общинско ръководство, така и от общинската администрация като цяло. Също както стратегическото или бизнес планиране, процесът, в който общината определя **какво** точно да измерва, **как** да го измерва и **как** най-добре да оползотвори наличните ресурси е по-труден и по-важен от крайния резултат от прилагане на системата за измерване на резултатите. Като цяло всяка система за измерване на резултатите включва определяне на целите на съответното оперативно/програмно/институционално ниво, определяне на критерии и индикатори, чрез които да се съди за напредъка по постигане на целите; редовно събиране и анализиране на данни и информация; отчитане и анализ на резултатите.

☑ Когато общината разработва система за измерване на резултатите, на дневен ред стоят няколко основни въпроса: **Кой** ще ползва тази система? Каква ще бъде нейната основна цел? Кой е крайният потребител на системата за измерване на резултатите? Какви са неговите **очаквания и нужди** от системата - подобряване на качеството, подобряване на управлението, разрешаване на конкретни проблеми в администрацията, подобряване на качеството на предоставяните услуги, усъвършенстване на функционирането на административната система в общинската администрация, по-ефективно ползване на финансовите ресурси, или пък комплексно измерване на няколко компонента, в зависимост от средата в съответната община?

☑ Практиката доказва, че колкото **по-активно е участието на хората, които ще прилагат системата в процеса на разработването ѝ, толкова по-успешно е нейното прилагане и по-лесно нейното адаптиране във**

¹ Performance measurement.

времето.² Това предполага участието на общинските специалисти, директори на дирекции и отдели, кмет и заместник кметове, представители на общинския съвет, представители на гражданите. В този смисъл зад идеята за измерване на резултатите стои добавена стойност; това не е просто система за формален отчет, а може да се използва и като работещ инструмент за защита на интересите - по отношение на разпределение на задачи в краткосрочен и дългосрочен план, оптимизиране на работата на администрацията, планиране на времето и ресурсите, анализ на информацията, налична в рамките на системата, която е свързана с административния капацитет; икономически и финансови индикатори; тенденции и прогнози.³

☑ Измерването на резултатите по принцип е изключително **трудно и сложно**. Истината е, че успешното прилагане на цялостна и ефективна система на измерване на резултатите изисква години упорита и последователна работа. Това до голяма степен влияе върху желанието да бъде въведена такава система в общината.

☑ Един от ключовите принципи гласи, че няма „**идеална мярка**“ или „**универсален индикатор**“ като част от системата за измерване на резултатите. Напротив, тези индикатори са всъщност резултат от постоянна промяна на административната култура и начин на избор, прилагане и корекция на индикатори, чрез които да се насърчи общинската администрация да работи по-качествено, да фокусира своите усилия върху постигане на постоянно подобряване на дейността в дългосрочен план.

☑ **Добрите индикатори**, които общината трябва да създаде в рамките на системата за измерване на резултатите, са подвластни на следните принципи: **проследяват посоката** и потвърждават, че администрацията/институцията е на верен път към постигане на целите си; те са качествени и показват какво е постигнато и колко остава да бъде извършено.

☑ **Измервайте това, което е стратегически важно за общината**, подобрява нейната работа и повишава задоволството на гражданите, които тя обслужва. В усилията си формално да отчетете резултат от работата не измервайте онова, което е лесно да се измери, или което е вече известно като информация. Системата за измерване на качеството изисква комплексен подход от постоянно наблюдение, измерване на междинните достижения и резултати, „сверяване“ на часовника, оптимизиране на вътрешно-административните процедури и отношения в общината, подобряване на отношенията с „външните“ потребители - гражданите.

Широкият набор от мерки и индикатори за измерване на резултатите са полезен инструмент за диагностициране

и анализ на средата като цяло. Като части от пъзел, различните индикатори и критерии и обобщената информация, която се извлича чрез тях, дават обективна и многослойна картина на ситуацията и перспективите в общинска администрация. Информацията, генерирана в рамките на системата, може да бъде използвана за защита на реализацията на дадена програма на общинско ниво, или да предотврати нейния неуспех посредством обоснована аргументация за нейното преустановяване; да спомогне изготвянето на общинския бюджет по най-реалистичния и обоснован начин. Въвеждането на постоянни системи за наблюдение, които ползват конкретни и измерими индикатори, свързани с подобряване качеството на работата, може да бъде полезно за цялостно повишаване на ефективността и ефикасността в дългосрочен план. Посредством измерване и анализ на резултатите общината може да идентифицира перспективни дейности и цели за своето развитие; би могла да намали до минимум проблемите, които съществуват по отношение на функциониране на администрацията - динамична среда и постоянен натиск от срокове за изпълнение на задачи; текучество на служителите и др.

Когато теорията се сблъска с практиката, или Какво се случва с въвеждането на системите за измерване на резултатите в общинските администрации в България?

В България все още не съществува практика за въвеждане на цялостни системи за измерване на резултатите в общинските администрации. Едни твърдят, че това се дължи на факта, че тази процедура изисква много ресурси и време, с които общините не разполагат. Други пък са на мнение, че административната и управленска култура на общинско ниво все още не е „дораснала“ до тази крачка. Трети считат, че истинската причина за тази ситуация е липсата на желание у общинските администрации и ръководства да въведат инструмент, чрез който могат да се компрометират по отношение на формално изпълнение на работата и неефективно свършени задачи, непрозрачна среда на действие, корупционен натиск и недобро предоставяне на административни и социални услуги за гражданите. Тази система би могла да се счита за „неудобен“ механизъм, който въвежда индивидуални критерии за оценка на работата на всеки служител, на общинските звена и структури, на управленския екип и по този начин извежда на показ грешки, рутинно отношение, некачествено свършена работа.

Но по-далновидните общини ще могат да разпознаят и положителните страни, които подобна система предлага: на първо

² Morris, 1979.

³ Allen, 1985.

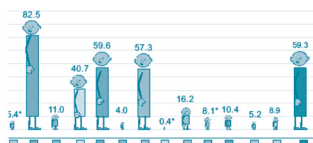
Как да започнем в България?

място, тя създава условия за **аргументирана и подкрепена с факти отчетност** от страна на общинското ръководство пред населението. Посредством ясни и обосновани резултати и факти относно обема на свършената работа, постигнатите цели, степента на подобрене на работата и конкретните подобрения, представени в количествени и качествени измерители, променя нагласата у гражданите и спомага за по-добър диалог и подкрепа от страна на населението.

Често прилагането на такава система за измерване на резултатите в общинските администрации води и до **позитивна конкуренция** сред служителите или общинските звена, което в дългосрочен план е положително за крайните резултати и качеството на свършената работа. Едновременно с това чрез анализ на резултатите от системата всеки кмет или ръководител на общинска структура ще може по-добре да управлява човешкия и финансов ресурс и да оптимизира функциите и задълженията на служителите. В този случай би могло по-качествено да се контролира и управлява развитието на човешките ресурси, като се избегне например неоправдано посещение от страна на един общински служител на многобройни обучителни семинари, които не са директно свързани с неговите конкретни функции. А вместо това ще може да се извършва умерено и целенасочено „инвестиране“ в човешкия ресурс на общината и това би имало и мотивационен ефект, наред с по-функционалното разпределение и изпълнение на работата.

Ако погледнем от по-различен ъгъл вътрешната динамика на тази система, тя би могла да бъде използвана и като инструмент за **защита на интересите в дадена общинска дирекция**, например, в случаите, когато директор на дирекция представя ангажираността и текущите задачи на екипа си пред кмета и аргументирано може да намали поставянето на задачи в последния момент. Представяйки предварително изготвения график и задачи, които са част от цялостната система за измерване на резултатите, всеки ръководител може да регулира натовареността на своя екип, да контролира скоростта и обема на работата, да предотвратява свръхнатовареност на служителите и да представи пред кмета обоснована картина на ситуацията и „да преговаря“ за своя екип.

Всяка система за измерване на резултатите на практика ни позволява и дългосрочно планиране на необходимите ресурси, налична информация и постепенно изграждане на база данни, които служат и при стратегическо планиране, и в изготвяне на вътрешни системи за контрол на качеството и управлението на човешките, финансовите и времевите ресурси.

За да не заб(р)авим напълно идеята за въвеждане на система за измерване на резултатите в общинските администрации в страната, е необходимо да се тръгне от не толкова мащабно ниво в рамките на общинска администрация - например определена дирекция или общинска структура, която да разработи система, отговаряща на нейните конкретни цели, критерии и индикатори, измерващи резултатите от нейната дейност.

Подходящ **пилотен подход** за страната ни би могло да бъде например идентифициране на дирекции „Икономическо развитие“ в няколко съседни общини, които да започнат съвместно разработване на такава система за измерване на резултатите от работата си. Този подход би могъл, на първо място, да стимулира промяна на нагласите у общинските специалисти и служители и да насърчи прилагането на тази система на микрониво, като в последствие се надгради и разшири за цялата общинска администрация. В допълнение към това изпробването на такава система ще създаде предпоставки за доказване на нейната ефективност и ефикасност, а принципът на коопериране между няколко административни единици в различни общини създава благоприятни условия за благородна конкуренция, сравнение на параметрите и подобряване на качеството на работа на общинската структура. ◆

За допълнителна информация и практики по темата (на английски език):

1. „Gauging Success: Performance Measurement in South and Eastern Europe“ (<http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/UNTC/UNPAN016099.pdf>).
2. „A Brief Guide For Performance Measurement In Local Government“ (<http://www.andromeda.rutgers.edu/~ncpp/cdgp/teaching/brief-manual.html>).
3. „Evolving Performance Measurement in Local Governments“ (<http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/aspa/unpan005914.pdf>).
4. Center for State and Local Government Performance (http://www.performanceweb.org/Centers/State_Local/).
5. State and Local Government Case Studies on Use and the Effects of Using Performance Measures for Budgeting, Management, and Reporting (http://www.seagov.org/sea_gasb_project/local_studies.shtml).
6. Local Government Performance Measurement Framework & Performance Indicators 2005/06 (<http://www.apse.org.uk/04-61.pdf>).
7. Municipal Performance Measurement Program; Township Of Norwich, Year 2003 Report (<http://www.Twp.Norwich.On.Ca/Pdf/Municipal-Measures-Performance.pdf>).
8. Municipal Performance Measurement Program, Province of Ontario (<http://www.renfrewontario.com/treasury/perfmeas/perfmeas.htm>).

ВРЕМЕ Е ОБЩИНТЕ В ПОГРАНИЧНИТЕ РЕГИОНИ СЪС СЪРБИЯ И ЧЕРНА ГОРА ДА ЗАПОЧНАТ ДА ПЛАНИРАТ СВОИТЕ БЪДЕЩИ ПРОЕКТИ И СЪВМЕСТНИ ДОБРОСЪСЕДСКИ ИНИЦИАТИВИ

Поводът за написването на тази статия е подписването на Финансовите меморандуми между България и Европейската комисия по програма **ФАР - Трансгранично сътрудничество (ТГС), в частност по сектор „Добросъседство“ с Гърция, Румъния, Македония и със Сърбия и Черна гора за 2004 г.** (проектите по тях ще се реализират през 2006 г.).

Сърбия и Черна гора са на прага на стартиране на преговори за присъединяване към ЕС, но дълго преди бъдещото равноправно членство е предприета крачката за подготовка на общините. Общините, неправителствените организации и бизнесът в Сърбия и Черна гора вече могат да ползват финансови средства, предоставени от европейски фондове в рамките на процеса на стабилизация и асоциация на Западните Балкани. Това е предопределило и по-различната нагласа, активност и разбиране от страна на общините и неправителствените организации относно това как да работят, как да подготвят проекти, как далновидно да използват наличните средства.

Общинските управи от другата страна на границата между България и Сърбия и Черна гора са активни, имат готовност и конкретни идеи за потенциални проекти и транс-гранично сътрудничество между пограничните региони, както се убедиха представители на ФРМС в разговори с техни представители.

Навярно сега е моментът и българските общини, намиращи се в този граничен регион, да потърсят своите „съседи“ през граница, да помислят заедно за съвместни инициативи и защо не - да започнат работа по разработване на общите идеи в конкретни проектопредложения? Вярваме, че сред общинските лидери постепенно ще се наложи идеята, че проектите се подготвят предварително, съобразно нуждите на общината, а не едва когато бъдат обявени срокове за кандидатстване.

Докато с Гърция и Румъния като съседни страни, с които България вече осъществява трансгранични инициативи, финансов меморандум се подписва традиционно от 1998 г. насам, за Сърбия и Черна гора такъв документ се подписва за първи път. Инициативата **„ФАР 2003 - Външни граници“** цели подобряване на трансграничното

сътрудничество на местно ниво между България и Сърбия и Черна гора, Македония и Турция и подкрепя социално-икономическото развитие на граничните региони като цяло. Тази Програма ще бъде прилагана в периода до края на 2006 г., след което ще стартира новият инструмент на Европейската комисия „Добросъседство“.

На този етап с участието на представители на местните администрации се изготвя Съвместният програмен документ, който ще дефинира приоритетните области на сътрудничеството: развитие на трансгранична инфраструктура, икономическото развитие, опазване на околната среда и др. В Съвместния програмен документ ще бъде включен и приоритет **„Мерки от хора за хора“**, изпълнявани чрез Фонд за малки проекти с размер на финансиране от 10 000 до 50 000 евро. За този фонд могат да кандидатстват съвместни малки проекти от различни сфери - здравеопазване, образование, културен обмен, подкрепа на заетостта и др.

Общата стойност на финансовите меморандуми за трансгранично сътрудничество за 2004 г. (България - Румъния, България - Гърция, Програма „Външни граници“ 2003) възлиза на около 40 милиона евро. От тях за сътрудничеството с Гърция са отделени 20 милиона евро, с Румъния - 16 милиона евро, а за сътрудничество със Сърбия и Черна гора, Македония и Турция са предвидени около 4 милиона евро.

Средствата, които ще бъдат предоставени в рамките на трансграничното сътрудничество на България със съседните ѝ страни, ще бъдат използвани за подобряване на транспортната инфраструктура, опазване на околната среда, развитие на културните, туристическите и човешките ресурси, засилване на икономическата активност и трансграничните връзки на местно ниво чрез фондове за малки проекти **„от хора за хора“** и техническа помощ за разработване на програмни документи за бъдещо сътрудничество и за сътрудничество между обществените институции на регионално и местно ниво.

Заинтересованите общини и техните социални партньори на местно ниво, намиращи се на погранични територии, могат да мобилизират своите ресурси, да се

запознат със съществуващите и потенциалните възможности в рамките на трансграничните инициативи и да подготвят навреме своите идеи съвместно със съседите си през граница. Информация за приоритетите, залежали във финансовите меморандуми за всяка трансгранична инициатива, можете да намерите на Интернет-адрес:

<http://www.minfin.government.bg/inpage.php?id=535>.

Редом с тези възможности, българските общини и региони на територията на цялата страна не бива да забравят и възможностите, които съществуват и тепърва ще разгърнат действие в рамките на финансовата помощ, идваща от **Структурните фондове** на Европейския съюз. Вече някои общини и области участват като партньори в реализацията на транснационални и интеррегионални проекти с региони от територията на ЕС, осъществявани по Програма

INTERREG III B (<http://www.mrrb.government.bg/page.php?P=309&SP=310>) и

INTERREG III C (<http://www.mrrb.government.bg/page.php?P=309&SP=315>).

Перспективата за България след 2007 година в тази насока ще се предопределя и от една от трите основни цели на ЕС за следващия програмен период 2007 - 2013 година, а именно - **европейско териториално сътрудничество**. В рамките на тази цел ще се насърчава хармоничното и балансирано развитие на територията на ЕС. Тази цел ще бъде финансирана основно от **Европейския фонд за регионално развитие**. От нея ще продължи финансирането на трансгранично сътрудничество, което до 2007 г. се осъществява по програма INTERREG, за да се намерят съвместни решения на общи проблеми на регионите. Предвижда се заздравяване на трансграничното сътрудничество на три равнища: трансгранично сътрудничество чрез съвместни програми, сътрудничество между транснационални зони, мрежи за сътрудничество и обмяна на опит.

Трансграничното сътрудничество ще обхваща региони, намиращи се на вътрешни и някои външни граници на ЕС, както и някои региони на морските граници. Тази цел ще се осъществява в тясно сътрудничество и с новите финансови инструменти „**Инструмент за предприемачество**“ и „**Инструмент за европейско добросъседство и партньорство**“, които ще заменят сегашните програми Фар, ИСПА, САПАРД, МЕДА, КАРДС и Тасис.

Европейската комисия ще публикува списък на граничните региони и транснационалните зони за сътрудничество, които ще могат да получават средства по тази цел. В изграждането на мрежи и обмяна на опит ще могат да участват региони от цялата територия на ЕС. ◆

На 26 май 2005 г., като всеки последен четвъртък от месеца, от 11 часа на вълните на „Хоризонт“ звуча издание на традиционната вече съвместна поредица на БНР и ФРМС „Общински радиофорум“. Във фокуса на вниманието бе темата „Местното самоуправление и опазването на паметниците на културата“ и повод за това бяха влезлите наскоро в сила промени в Закона за паметниците на културата и музеите и подзаконовата нормативна база, както и новите функции на регионалните и общинските музеи. Гост в студиото бе Борислав Павлов, главен инспектор, Инспекторат за културно наследство, Национален център за музеи, галерии и изобразителни изкуства към Министерството на културата и туризма, а по телефона се включиха в дискусията Фионера Филипова, Исторически музей - гр. Видин, и Димитър Митрев, директор на РИМ - гр. Пазарджик. Цялата фонограма можете да прочетете в уеб-страницата на ФРМС, а тук ви предлагаме интересни моменти от предаването.

Борислав Павлов, главен инспектор, Инспекторат за културно наследство, Национален център за музеи, галерии и изобразителни изкуства към Министерството на културата и туризма:

Настъпилите промени в Закона за паметниците на културата и музеите промениха цялостната философия на експлоатацията на паметниците на културата в България. Под паметник на културата разбираме културна ценност, която има изключително обществено значение. Доскоро се смяташе, че тези културни ценности, които се съхраняват основно в депата на музеите или като недвижими паметници, пръснати по цялата територия на страната, са изключително държавен приоритет. Промените в Закона водят до нова философия. Смята се, че гражданите трябва да имат все по-нарастващо участие както в експлоатацията, така и в опазването на памет-

Артефакт на Регионален исторически музей - Плевен

© 2003 Регионален исторически музей - Плевен

РАДИОТЕМА: МЕСТНИТЕ ОБЩНОСТИ ИГРАЯТ КЛЮЧОВА РОЛЯ В НОВАТА ФИЛОСОФИЯ ПО ОПАЗВАНЕТО НА ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА

ниците на културата като цяло, и движимите паметници в частност.

На първо място, държавата ще регистрира тези паметници на културата, които гражданите притежават. На второ място, вече е разрешено съществуването на частни музеи, с всички произтичащи от тук музейни дейности.

Тоест, ако доскоро ние имяхме един основен играч по отношение на паметниците на културата в страната - държавата, сега вече ще имаме плурализъм на експлоатацията и на опазването на паметниците на културата. Ще имаме модел, който е доста близък до онзи, който съществува в Европа.

Местните общности играят ключова роля в новата философия по опазването на паметниците на културата, тъй като самото съществуване на идеята за паметник на културата е свързано с идеята за съществуването на общност: било тя националната общност, каквато са всички българи, било тя местната общност, каквато са жителите на отделен град или отделно селище.

Регионален исторически музей - Кърджали

Повечето музеи в България са общински. Единадесетте регионални музея, натоварени с осъществяването на държавната политика по отношение на движимите паметници на културата, също са общински. Голяма част от регистрираните **пет милиона** движими паметници на културата се съхраняват

именно в регионалните и в общинските музеи. И хората, които работят там, са общински служители. Те непосредствено представят тези паметници както пред своята общност, така и пред идващите хора отвън - чуждестранните туристи или туристите, идващи от други краища на България. Така че на практика в момента системата за опазване на паметниците на културата, макар че се ръководи централизирано от Министерството на културата и туризма чрез Националния център, основно ляга върху общинските служители от музейната мрежа в страната.

Националният център за музеи, галерии и изобразителни изкуства, създаден по смисъла на Закона за закрила и развитие на културата, е един вид държавна фондация, която финансира музейните дейности. Той отпуска финансиране на сесии. От друга страна, част от Националния център е Инспекторатът, който следи за това как се спазва законността в музейната мрежа. Тоест, спрямо общинските служители Министерството на културата и туризма подхожда комплексно - финансирайки и контролирайки целия процес.

Най-големият проблем на местните власти е и основен проблем за страната: съществуват среди и общности в България, ангажирани с нелегалната експлоатация на паметниците на културата. Най-радикалната и най-известната им форма са така наречените иманяри. А истинският проблем е как интересите на общността, интересите на финансовите и икономическите лидери да се обвържат не с нелегалната, а с легалната експлоатация - било чрез режимите за концесии, било чрез правото да бъдат създавани копия, изображения и тъй нататък - нещо, което законът вече също позволява.

Световният опит сочи, че в случаите, в които имаме ангажираност на местната общност с легалната експлоатация на паметниците, имаме една изключително позитивна форма на културна индустрия. Най-ясни примери за това са Италия и Гърция. Това са страни, в които интересът на всички общности, в това число и на местните, е обвързан с легалната експлоатация на паметниците на културата - било чрез туризъм, било чрез производство и разпространение на копия, било чрез производство и разпространение на изображения.

Бяха приети две нови наредби - за регистрация и оценка на декларираните движими паметници, собственост на физически и юридически лица, и за износа и временния износ. Философията на двете наредби е следната: нищо не може да напусне страната, без то да бъде прегледано от комисия от трима специалисти. Съответната комисия му дава оценка в каква категория попада, дали е паметник на културата - национално богатство, дали е паметник на културата и дали не е паметник на културата. Съответно се организира и експортът. Когато не е паметник на културата, експортът е свободен, когато е паметник на културата, по определението на Закона, експортът става с разрешение на директора на Националния център за музеи, галерии и изобразителни изкуства. Когато е национално богатство, временният износ, тоест износът за изложба става с разрешение на министъра на културата и туризма.

Директорите на регионалните исторически музеи са хората, които трябва да проявят максимална гъвкавост, максимално познаване на проблемите на експорта и на проблемите на паметниците на културата на поверената им територия и те самите да формират свои комисии, които да работят на тяхна територия.

Филонера Филипова, Исторически музей - гр. Видин:

Там, където кметовете и главните архитекти са си на място, нещата се пазят. Но например в една малка община, с висок процент на безработицата, нещата съвсем не стоят така. Парите са малко и паметниците на културата, дори такива с национално значение, са извън обсега на кметовете. И дори кметът ми казва: „Какво да направя, като не ми стигат парите?“

Димитър Митрев, директор на РИМ - гр. Пазарджик:

Новоприетите Наредба No 1 и Наредбата за износ и за временен износ поставиха пред регионалните музеи преди всичко много сериозна и отговорна задача - да съставим цялата документация по вече новия правен статут на паметниците на културата, които са притежание на частни колекционери. Първият проблем, на който вече се натъкнахме, е в това, че в повечето от регионалните музеи няма достатъчно експерти по това голямо разнообразие от движими паметници на културата, които се намират в частните колекции. Друг проблем е това, че все още няма тарифа за определяне размера на таксата, която деклараторът трябва да плаща на музея за това, че специалистите на музея ще правят експертна оценка на паметниците, които той притежава. Не е уреден и въпросът със заплащането на висококвалифицирания труд по оценката. ◆

Кои са най-големите успехи на Фондацията за реформа в местното самоуправление през изминалите 10 години?

Най-големият успех на ФРМС е, че след 10 години целенасочена работа успя да изгради своя безспорен имидж на независим професионален ресурсен център, подкрепящ местната демокрация в България; че е необходим, полезен и търсен партньор, пионер и катализатор на промените в местното самоуправление и модел за новаторство и ефективност.

Фондацията има ключов принос в създаването и развитието на силна и координирана мрежа от организации, работещи в подкрепа на българските общини, стимулира нова политическа култура на диалог и търсене на консенсус както между граждани и местна власт, така и между различните нива на управление.

Успех за нас е и наложеният подход да работим с широк кръг преподаватели, експерти и общински специалисти от водещи общини, неправителствени организации и университети, които споделят експертните си познания със своите колеги. Менторството между общините набира скорост и това позволява добрите практики и иновациите да се мултиплицират за кратко време и да се превръщат в масова практика.

Интернет-страницата на ФРМС www.flgr.bg, седмичният ни електронен бюлетин и богатата гама от издания служат като модел за много организации и институции и се оценяват като изключително полезни, навременни и провокиращи към действие. Фондацията предлага услуги, разработени в отговор на реални нужди, а не предварително замислен пакет, който клиентът е длъжен да приеме.

В последните години се задълбочи сътрудничеството между ФРМС и държавните институции и доста често екипът на Фондацията подготвя методологии и концепции или подпомага общините за реализирането на държавната политика.

И не на последно място е доверието на нашите партньори и високата им оценка за стила на работа и атмосферата във Фондацията - „гостоприемна сцена за талантивите хора, отзивчив съмишленик на смелите им идеи, верен посредник в професионалното им и творческо развитие“.

За 10 години ФРМС проведе 300 обучителни семинара с над 8000 участници; подкрепи обсъждането и прилагането на новата законова рамка чрез 34 форума (с над 3000 участници), обсъждания и публикации; привлече чрез маркетинговия сайт на общините www.invest.bg интереса

* Менторство - взаимоотношения между по-неопитни и по-опитни членове на организацията, при които менторите предлагат съвети, помощ, „обучение в движение“.

МЕНТОРСТВОТО* МЕЖДУ ОБЩИНИТЕ НАБИРА СКОРОСТ

Бюлетинът за държавната администрация в своя Брой 19 (10.06.2005) публикува интервю с изпълнителния директор на ФРМС Гинка Капитанова по случай десетата годишнина на организацията

на 50 потенциални инвеститори и 3 чуждестранни компании вече инвестираха в България; част е от европейската мрежа на местните власти за обмяна на опит LOGIN; приложи опита си в Албания, Армения, Босна и Херцеговина, Сърбия и Черна гора, Румъния и Грузия.

Несбъднати инициативи?

Не мисля, че имаме несбъднати инициативи, тъй като ФРМС се отличава с изключително амбициозен, находчив и професионален екип, за който няма невъзможни неща. По скоро понякога има вътрешно неудовлетворение от забавянето на резултата, който очакваме, въпреки положените усилия. Но може би това е нормално предвид факта, че ФРМС предлага и подпомага общините да реализират нови управленски подходи и да подобряват предлагането на услуги на граждани и бизнес, стимулира новаторството в местното самоуправление и усъвършенстването на законодателната среда.

Колко общини сте подпомогнали при тяхната модернизация и на каква стойност са проектите, реализирани през изминалите години?

ФРМС предостави финансиране от 4 млн. щ.д. за проекти и инициативи на 88 общини и 195 НПО в България. Това, с което най-много се гордеем, е, че развихме и утвърдихме идеята за предлагане на услуги на „едно гише“ и подпомогнахме финансово и експертно изграждането на 50 общински центъра за информация и обслужване на гражданите. Сега предлагаме само експертна помощ и доста общини изградиха такива центрове със собствени средства. Фондацията непрекъснато стимулира усъвършенстването на обслужването и обмена на информация между експертите, работещи в центровете.

Тази година фокусирахме своите усилия върху интегрираното административно обслужване: официална електронна връзка за комуникация и обмен на документи между регионално представени институции и ведомства и общини и областни управи. Пилотно проектът бе реализиран в Тетевен и Габрово и ще доведе до облекчаване тежестта на изискванията по регулаторните режими за бизнеса, намаляване на времето и разходите за извършване на услугите, увеличаване ефективността на работата на администрациите и удобството за гражданите и бизнеса.

Преди да станете изпълнителен директор на ФРМС, Вие сте били кмет на община. Какво отличава двете

длъжности и кои бяха предизвикателствата при създаването на Фондацията?

Фондацията бе създадена в резултат на успешна кампания за промяна на първия Закон за местно самоуправление и местна администрация през 1995 година и на основата на опита на първото поколение демократично избрани кметове. Стимулирани от резултата и убедени, че реформата в местното самоуправление изисква целенасочени и дългосрочни усилия на много хора, най-активните кметове в тази кампания, подпомогнати от ААМР, учредихме Фондацията през май 1995 година. В този период нямаше национална асоциация на общините, която да отстоява интересите на местната власт, поради силно политическо противопоставяне не толкова между кметовете, колкото между партийните централи. Нашата позиция беше, че общинските проблеми нямат цвят и формирането на успешна политика за развитие на местното самоуправление изисква професионализъм, а не определена политическа принадлежност. ФРМС подпомогна учредяването на Националното сдружение на общините през декември 1996 година.

В личен план бях кмет на Община Златоград (1991 - 1995) и председател на първата регионална асоциация на общини - Асоциацията на родопските общини (1992 - 1995). Това ми даде възможност много скоро да преценя, че успехът ти като кмет не зависи само от личните ти качества и професионализъм, а от законодателната среда, в която работиш, от нагласите и практиките, които те заобикалят, от експертната подготовка на екипа, с който работиш, от взаимодействието ти с държавните институции и от подкрепата на гражданите и бизнеса. Така че когато бях окуражена от останалите учредители на ФРМС да стана неин изпълнителен директор, приех с убеденост, че ще имам възможността да продължа това, което съм започнала като кмет и с практическия си опит ще допринеса за развитието на местното самоуправление в България. След края на мандата си се преместих в София и вече 10 години стъпка по стъпка заедно с моите колеги градим имиджа на ФРМС.

Като изпълнителен директор на ФРМС имам възможност за по-широк поглед върху проблемите, комуникирам с много и различни хора, мога да провокирам нови идеи, да променя нагласи и да лобирам за промяна в законодателството. Имам възможност да работя с чуждестранни експерти и да следя новите тенденции в местното самоуправление. Лесно печеля доверието на кметовете, поради факта че съм била една от тях, а и съм непоправим оптимист и „заразявам“ с хъса си за промяна. Понякога ми се иска отново да съм кмет, за да мога да приложа на практика натрупания управленски и експертен потенциал и да се видя в действие.

Наскоро правителството одобри два документа с

изключително важно значение (Стратегия за децентрализация и Национална стратегия за регионално развитие). Какво е Вашето мнение за тях и как виждате ролята на кметовете в процеса на децентрализация?

По принцип одобрявам и двата документа, но ми се струва, че те бяха приети без необходимото широко обсъждане. Това се отнася най-вече за Стратегията за децентрализация. Процесът на децентрализация е сравнително дълъг и не е само административен - преформатиране на матрицата на властта и преразпределение на права, отговорности и ресурси между различните нива на управление, този процес е „културна революция“. Необходимо е общо разбиране за потребността и същността на децентрализацията, за връзката ѝ с местната демокрация и с развитието на общностите. Не само кметовете и общинските съвети трябва да са готови за това, а и самите граждани. И точно защото местната власт е най-близо до гражданите, тя трябва да има възможността да формира политика за развитие, да генерира ресурси за нейната реализация и да се чувства отговорна пред своите граждани, а не пред партии и държавни институции. Когато има диалог с гражданите, форми на граждански контрол, отговорна дългосрочна политика и прозрачни действия, ще изчезне недоверието към институциите и страхът от злоупотреба с власт.

Каква координация между централната и местната власт е необходима, за да могат общините да бъдат подготвени за усвояването на Структурните фондове на ЕС? Каква е Вашата роля при лобирането за местната власт?

С приемането на България за член на Европейския съюз неимоверно ще нараснат изискванията към държавната и местните администрации за подготовка на успешни проекти, реализирането им и отчитането им в срок. Наскоро чешки експерти споделиха, че и в Чешката република, която е много по-напред от нас, имат големи затруднения при усвояване на европейските фондове, същото споделят и унгарците. Недостатъчният капацитет на различни нива на публичната администрация е едната страна на проблема, другата е недостатъчната координация между нивата на управление, забавянето при обявяването на сроковете от страна на министерствата при кандидатстване по определени програми, обявяването на конкурси с крайни дати август месец - период на отпуски в повечето държавни и общински институции, ненавременната разгласа на условията за кандидатстване и на информационните срещи, недостатъчният брой на информационните срещи по дадени програми. Друг пример е забавянето на оповестяването на одобрените проекти по различни програми, да не говорим за забавянето на превеждането на договорените суми за реализацията на проектите.

Все още е проблем качеството на интернет-връзката в много общини, а проектът за включване на общините в оптичната връзка на държавната администрация като че се отложи за неопределено време.

Споменавам тези наглед дребни факти, защото те показват, че и в най-малките детайли на работата се чувства липсата на добра координация, и то на всички нива. Не казвам, че нищо не е направено, напротив, но явно има още много да се свърши.

Най-неотложните задачи, пред които са изправени общините в момента, са свързани с изграждане на административен капацитет, запознаване със съществуващото европейско законодателство и по-специално с Директивите на Съюза, които имат пряко отношение към работата на местните администрации. И не на последно място - местните власти трябва да създадат една обща визия за своята роля и интереси и да съумяват да действат и представят тази визия успешно на европейската сцена, прилагайки принципа на партньорството.

През последните две години ФРМС проведе дългосрочни модулни обучения, свързани с формиране на общинска политика за развитие и предприемаческите финансови инструменти на ЕС за общински и областни експерти „Българските общини - компетентни участници в усвояването на фондовете на ЕС“. През 2004 г. издадохме актуализирано и допълнено издание на наръчника на Европейската комисия „Управление на цикъла на проект“, разработихме Методически указания за разработване на общински планове за развитие и Методически указания за разработване на регионални планове за развитие. През януари и февруари 2005 г. проведохме практически обучителни семинари в шестте района за планиране в помощ на общинските специалисти, ангажирани с разработването на общинските планове за развитие. Публикувахме на уеб-страницата си целия пакет нормативни документи, необходими при създаването на плановите документи. Консултирахме в 14 общини целия процес по изработване на ОПР - активно включване на общинските ръководства, граждани, публични обсъждания и групови дискусии, прозрачност на процеса и участие на всички заинтересовани социални и икономически партньори на местно ниво.

ФРМС поддържа контакти с ресорните министерства на експертно и политическо ниво, експертите на държавната администрация са често участници в инициативите на Фондацията - обучения, радиопредавания, обсъждания, експертни разработки. Например експертната разработка „Подготовката на местно и регионално ниво за членството на България в Европейския съюз. Предприемачески програми и Структурни фондове“ не само беше подготвена с наше експертно участие, но и това е

единственият документ, изтеглен над 1100 пъти от нашата уеб-страница.

Нужна ли приемствеността между старото и евентуално ново управление?

Аз съм привърженик на приемствеността в управлението. Много трудно се формират добри политики и се изграждат мениджъри и специалисти. Не може с лека ръка да се отрича всичко направено от предшественика. Добрите управленци правят задълбочен анализ и продължават положителните инициативи, като ги обогатяват с нови идеи, и стартират нови, базирани на своята визия за развитие. Порочна е практиката и на смяна на екипите от експерти. Ако искаш промяна, първо промени правилата за работа, дефинирай разбираемо целта и създай необходимите условия за реализацията ѝ. Ако няма успех, чак тогава преминаваш към смяна на съответните играчи.

ФРМС полага много усилия за реализиране на приемственост в местната власт. В началото на всеки мандат организираме в партньорство с други организации мащабни обучения на новоизбраните кметове и общински съветници, като основната цел е да ги запознаем с добрите практики в съответните области и да им предложим работещи механизми на взаимодействие с граждани, бизнес и държавни институции.

ААМР е основен донор на ФРМС. Как виждате бъдещето на Фондацията след оттеглянето на основните донори?

От няколко години ФРМС работи върху своята финансова и организационна устойчивост. Разнообразихме донорската си подкрепа, предлагаме платени услуги и курсове за обучение, развиваме консултантска дейност чрез търговското си дружество „ФРМС - Консулт“, успешно предлагаме своя опит на организации, работещи в подкрепа на общините в Албания, Армения, Босна и Херцеговина, Сърбия и Черна гора, Румъния и Грузия. Имаме вече и доста опит в управлението на европейски проекти, което ни прави атрактивен партньор за международни консорциуми, проявяващи интерес към работа в България.

Разбира се, подкрепата на Американската агенция за международно развитие ще ни липсва, защото поради своята гъвкавост тя ни дава възможност да формираме политика, адекватна на потребностите, да променяме нагласи, да експериментираме нови управленски практики и след успешна реализация да ги мултиплицираме във всички общини, като предлагаме експертна подкрепа. За съжаление целите на европейските средства не са в тази посока.

Политика на ФРМС е непрекъснато инвестиране в професионалния капацитет на екипа и в подобряването на работната среда и взаимоотношения. Така че ние сме уверени в нашия успех и в бъдеще. ♦

ЖЕНИТЕ И ПОЛИТИКАТА ЗА ИНФОРМАЦИОННИ И КОМУНИКАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ (ИКТ)

Много държави започват да осъзнават ползите от ИКТ за намаляване на високите нива на бедност в селските и урбанизирани райони. Използването на ИКТ за създаване на малки и средни предприятия доведе до възникването на множество интернет-кафенета, магазини за телефони и местни радиостанции. От друга страна обаче, в по-голямата си част тези малки и средни предприятия са собственост на мъже и се управляват от мъже.

Високите нива на бедност засягат най-вече жените. Достъпът до ИКТ осигурява на жените икономическа сила, по-добър достъп до информация и по-добра пазарна ниша за техните продукти. За съжаление повечето жени в развиващите се страни имат ограничен достъп до ИКТ, което не им позволява да се възползват от всички ползи.

Концентрирането на усилията в повишаване участието на жените в решаването на въпроси, свързани със стратегии, регулации и застъпничество, е ефективен и мощен начин за постигане на конкурентни и справедливи нива в ИКТ сектора. То има потенциала да повиши ролята на жените в процеса на вземане на решения, като те могат да влияят върху стратегиите на всички нива на управлението. Повишеното участие на жените би гарантирало вземането предвид на равенството между половете при планирането и управлението на ИКТ ресурсите.

Някои държави, като например Индия, имат успехи в овластяването на бедните (предимно деца и жени) чрез повишено използване на ИКТ. В резултат от прилагането на ИКТ на всички нива на управлението в Индия днес гражданите на тази страна се радват на повишени доходи, подобро здравеопазване, подобро образование и професионално обучение, както и по-добър достъп до възможности за заетост. Освен това ИКТ подобряват достъпа до административни услуги, улесняват националните и международните комуникации, максимизират възможностите в частния сектор, повишават производителността на селското стопанство и подобряват достъпа до пазари.

За пълно интегриране на жените в ИКТ сектора (както като представителство, така и като реално участие във вземането на решения) държавите трябва прилагат **целенасочени и измерваеми стратегии**. Това важи с особена сила за селските райони. В сравнение с жените в урбанизирани райони, жените в селските райони играят по-значителна роля в решаването на въпроси, свързани със семейството и с местното самоуправление.

Използването на ефективни ИКТ интеграционни стратегии в селските райони, насочени към тези жени лидери, автоматично ще бъде насочено към намаляване на бедността и подобряване на управлението.

Стимулирането на универсален достъп до телекомуникационни услуги - особено за население и области в неравностойно положение - е основна цел на регулаторните органи на правителствата. При постигането на тази цел трябва да бъде взето предвид равенството между половете; в противен случай стратегиите могат още повече да засилят неравенството.

Съществуват много начини за повишаване участието на жените в ИКТ сектора:

☑ ИКТ може да се използва като инструмент за стимулиране на по-широко равенство чрез повишаване достъпа на жените до демократизация и политически ресурси, информационни и образователни инструменти и възможности за бизнес и генериране на доходи;

☑ Равенството между половете трябва да бъде първостепенен приоритет на ИКТ политиката и трябва да бъде вградено в целия процес на разработване, прилагане и оценка на политиката;

☑ Трябва да се съзнава, че ако една политика не взема предвид равенството между половете, това не я прави неутрална. Напротив, подобна политика може да има значителни и непредвидими отрицателни последици. При разработването на политика следва да се взема предвид различният контекст, в който живеят мъжете и жените. Необходимо е наличието на системи за събиране на данни с цел измерване на резултатите върху половете. Жените трябва да бъдат еднакво представени в икономическите възможности, разработването на иновации и в процеса на вземане на решения.

Повишаване участието на жените в ИКТ стратегиите чрез демокрация и застъпничество

ИКТ могат да бъдат прекрасен инструмент за повишено участие на жените в демократичните процеси - ако тяхното участие се търси и окуражава:

а. По-голямо представителство на жените: участието на жените може да бъде повишено чрез увеличаване броя на жените, овластени да вземат решения (членове на регулаторни органи, ръководители и собственици на частни фирми, лидери на гражданското общество);

6. Акцент върху разпространението на информация: промяна на традиционния фокус на е-правителството от развитие на инфраструктура и приложения към повишено разпространение и обмен на информация. Е-правителството може да бъде мощен инструмент за повишаване участието на жените.

Подобряване на икономическите възможности за жени чрез ИКТ (като потребители на ИКТ и собственици на ИКТ фирми)

Една от основните целеви области на ИКТ е ролята им в икономическото развитие и генерирането на доходи. ИКТ предоставят на жените множество нови възможности, както и много предизвикателства при използването на ИКТ за постигане на икономически ползи:

А. Независещи от местоположение: независещите от местоположение ИКТ могат да предложат на жените невероятни възможности за работа, без да им се налага да напускат своите общности. От другата страна обаче, липсата на свързан със заетостта закон за работа „във виртуалния офис“, както и липсата на необходимото обучение не позволяват на жените да се възползват от тези възможности.

Б. Системи за кредитиране и електронни разплащания: за да се възползват от предимствата на онлайн бизнеса, жените, притежаващи собствен бизнес, се нуждаят от повече възможности за кредитиране и системи за електронно разплащане.

В. Целеви кампании за жени: обученията и информационните кампании трябва да са насочени към информиране на жените, притежаващи собствен бизнес за нови възможности.

Повишаване капацитета на жените да допринасят за ИКТ иновации и проучвания

Капацитетът на жените да допринасят за мозъчния капитал на държавите и общностите трябва да се развива още от началното училище. Те следва да могат да създават нови начини за използване на ИКТ и да споделят своите иновации.

А. Компонент „равенство на половете“ в образованието: много държави активно стимулират използването на ИКТ в училищата като начин за поощряване на следващото поколение да изучава тези технологии. И все

пак образователната политика трябва да включва компонент „равенство на половете“ при използването на ИКТ в класните стаи и образователните системи. Във всички курсове ли се използват ИКТ или само в тези, които обикновено се посещават само от мъже? Имат ли момичетата и момчетата еднакъв достъп до компютри и софтуер? Включват ли обучителните материали и преподавателите примери с жени?

Б. Индикатори за повишено участие на жените (например квоти или програми за равенство) и на целеви програми за обучение и професионална квалификация може да помогне на държавите да повишат броя на жените, работещи в ИКТ, особено на старши ръководни постове и в регулаторни органи.

В. Стипендии, обучение и грантове за иновационно използване на технологии могат да стимулират участието на жените.

Повишаване достъпа на жените до ИКТ

Повишаването на достъпа на жените до ИКТ и телефония се определя не само от физическото местоположение. Освен него трябва да бъдат взети предвид финансовият, културният и обществен достъп.

А. Задължение за предоставяне на универсални услуги/достъп: преходът от фокусиране върху универсална услуга (например брой телефонни линии на домакинство) към универсален достъп (например брой жители с достъп до публично достъпни ИКТ) подкрепя по-широкото участие на жените. От друга страна, различията между мъжете и жените (като например подходящи цени за достъп) също трябва да бъдат взети предвид, когато се определя кой има достъп и кой няма.

Б. Събиране на данни: статистическите данни в разбивка по пол са изключително важни за наблюдението на краткосрочните и дългосрочните ефекти от политиките, насочени към равенство на половете.

В. Подобренията в лицензирането, взаимната свързаност и в други традиционни телекомуникационни системи могат да имат положителен ефект върху жените. Така например, в общности, в които жените са ниско грамотни и пътуват малко, радиото е ефективен начин за комуникация. Лицензирането на обществени радиостанции може да подкрепи инициативи, стимулиращи целите на развитието и участието на жените. ◆

За повече информация:

Sarah Tisch, Ph.D., stisch@internews.org

<http://www.dot-com-alliance.org>

DOT-COMments eNewsletter - May 2005

(Issue 11)

<http://www.dot-com-alliance.org/newsletter/index.php>

На 27 май 2005 г. официално в Берковица бе открит Общинският център за услуги и информация. Той е изграден със собствени ресурси на Община Берковица, както и със спечелено финансиране по проект „Красива България“ на стойност 18 000 лв. Проектът спомогна за оборудването на четири работни места: 1. Общо деловодство, информация и гражданско състояние; 2. Кадастър и регистрация на недвижима собственост; 3. Категоризация, търговски разрешителни, общински имоти и обслужване на хора с увреждания; 4. Каса. На тези работни места ще бъдат предлагани всички общински услуги, както и някои данъчни, с които ОБА - Берковица се е ангажира.

На тържеството присъстваха Нийл Буне, постоянен представител на ПРООН за България, Иво Филипов, зам.-областен управител на Област Монтана, Тодор Младенов, ФРМС, общински съветници и служители, много граждани. Стартирането на Общинския център е поредна стъпка в усилията на общината за подобряване ефективността и достъпността до работата на администрацията след внедряването на система за управление на качеството ISO 9001:2000, както и спечеленото трето място в категорията „Най-прозрачно работеща община“ в Конкурс за прозрачност в общините на ФРМС '2004.

На 30 май 2005 г. в зала „Европа“ на Конгресния център на Международен панаир Пловдив се проведе семинар на тема „Създаване, развитие и маркетинг на индустриални паркове“, който ФРМС организира за специалистите по бизнес развитие на общините. Обучението бе по проект „Местно икономическо развитие и маркетинг на общините“ в рамките на Програма за техническо побратимяване между български и американски общини на ФРМС/МАГУ. Основен лектор бе Джон Капел, директор „Икономическо развитие“ на Община Уест Бенд, щат Уисконсин, САЩ. Участниците в обучението посетиха два индустриални парка - в Община Пазарджик и Община Раковски.

На 31 май 2005 г. в зала „Пресклуб“ на Конгресния център на Международен панаир - Пловдив се проведе работната среща на общините от Българското партньорство за местно икономическо развитие. На срещата присъстваха специалистите по бизнес развитие и специалистите по информационно обслужване от общините, участници в партньорството. На срещата бяха обсъдени въпроси, свързани с координиране на работата за публикуване на информация в под-страниците на новата група общини в общия маркетингов уеб-сайт на партньорството www.invest.bg.

Советът на Европа, Urban Institute - Грузия и Фондацията за реформа в местното самоуправление организираха програма за запознаване с българския опит на тема „Административно-териториална реформа“ за официална делегация на грузинското Правителство, която работи по въпросите на децентрализацията на Грузия и административно-териториалната реформа на страната.

Целта на програмата бе участниците да се запознаят с практическия опит в областта на административно-териториалната реформа и местната демокрация в България. Посещението се проведе от 13 до 19 юни 2005 г.

На 31 май и 1 юни 2005 г. в Анталия се проведе обучение на координаторите от всички страни участнички в проект ЛОГИН (Информационна мрежа на местните власти): България, Полша, Русия, Литва, Латвия, Унгария, Украйна, Македония, Румъния и Сърбия и Черна гора. На нея беше представен отчет за работата по проекта до момента, новите перспективи и възможности, опитът на „старите“ членове на мрежата (България и Полша), както и обсъдени идеи за сътрудничество и съвместна работа и с новите членове от Румъния, Сърбия и Черна гора и Македония.

В периода 2- 5 юни 2005 г. се състоя Среща на мрежите на Инициатива Местно самоуправление (ЛОГИН, национални асоциации на местните власти, Отворено общество, ПАСОС, НИСПА) за представяне на успешни проекти и оценка на възможностите за сътрудничество между различните организации и разширяване на дейността на ИМС мрежата в Азия и Африка.

На двете събития ФРМС беше представена от Веселина Комитска, програмен директор и координатор по проект ЛОГИН, и Ралица Вълкова, програмен сътрудник по проект „Иновационни практики“. Те представиха досегашния опит на Фондацията по проекта ЛОГИН, годишната награда „Община новатор“ и опита в разработването на съдържание за модул по дистанционно обучение. Работата на ФРМС като „най-старата“ котва в мрежата беше много високо оценена и Фондацията бе посочена като пример за организация, успешно интегрирала работата по проекта в цялостната си дейност.

В периода от 9 до 16 юни 2005 г. група американски консултанти - Филип Дънълп, директор „Икономическо развитие“ на Община Обърн, Алабама, Гари О'Конъл, градски управител на Шарлотсвил, щат Вирджиния, Мейгън Макгоуен, заместник директор „Икономическо развитие“ на Община Обърн, Алабама, Майкъл Бестор, градски управител на Голдън, щат Колорадо - работиха с общините

участнички в проект „Местно икономическо развитие и маркетинг на българските общини“ по линия на Програмата за техническо побратимяване между български и американски общини, пета фаза.

По време на техническите посещения в Смолян, Кнежа, Казанлък, Горна Малина и Горна Оряховица американските консултанти обсъдиха въпроси, свързани с подготовката на българските общини за сертифициране като „Община, готова за бизнес развитие“.

Работата на американските и българските партньори в общините Плевен, Добрич, Сливен и Благоевград бе насочена към разработване и изпълнение на индивидуални проекти в областта на икономическото развитие, като например: разработване на проекти за индустриални паркове, маркетинг на свободни сгради и терени, подкрепа за осъществяване на програмата за запазване и разширяване на съществуващия бизнес в общината.

От 5 до 11 юни 2005 г. ФРМС, съвместно с World Learning и с финансовата подкрепа на AAMP, организира учебно пътуване в Чехия на тема: „Запазване и разрастване на бизнеса; Привличане на нови инвестиции в общините“. В обучението взеха участие 12 души: представители на общините Русе, Плевен, Кнежа, Кърджали, Горна Оряховица, Горна Малина, Раковски, Монтана, които работят по проект „Местно икономическо развитие и маркетинг на българските общини“, по линия на Програмата за техническо побратимяване между български и американски общини, двама души от програмния екип на ФРМС, както и секретарите на общините Габрово и Тетевен, които осъществяват проект, насочен към намаляване на бюрократичните бариери за работа с бизнеса.

Участниците в обучението имаха възможност да се запознаят с чешкия опит в привличането на инвестиции, като особен акцент беше поставен върху подготовката и изграждането на индустриални паркове. Участниците в обучението посетиха индустриален парк Борска поле (край Пилзен), Жебрак - край гр. Хоровице, индустриалната зона на град Колин, където е разположена най-голямата инвестиция на „Тойота“, „Пежо“ и „Ситроен“ в Чешката Република, индустриалната зона на гр. Пардубице. Освен това те имаха възможност

да проучат примери на общественно-частни партньорства, за създаване на клъстери и др. Очакваме в резултат на обмяната на опит и знания да бъдат приложени нови модели и практики в работата на българските общини.

ФРМС и Сдружение на югозападните общини организираха на 1 юли 2005 г. в Благоевград обучителен семинар „Подготовка на общините за ефективно усвояване на Структурните фондове и Кохезионния фонд на ЕС“, предназначен за кметове на общини, специалисти „Евроинтеграция“, председатели на общински съвети и представители на неправителствени организации.

Обучителната програма бе насочена към проблемите, свързани с изграждане на административен капацитет на местно ниво с оглед на скорошното присъединяване на страната ни към ЕС като цяло, и предлага на вниманието на местните лидери по-ново и конкретно измерение на евроинтеграцията, в което знанията и експертизата по теми като участие на страната ни в усвояване на Структурните фондове, Структурните инструменти за сектор „Околна среда“ 2007 - 2013, политиките за развитие на селските региони и перспективите на междубщинското коопериране са от решаващо значение за успешната работа и доброто самочувствие на общините на общоевропейската сцена.

Лектори бяха Боряна Пенчева, директор дирекция „Управление на средствата от ЕС“, Министерство на финансите; Румен Борисов, изпълнителен директор на Агенцията за икономически анализи и прогнози; Виолета Вранчева, директор дирекция „Кохезионна политика за околна среда“, Министерство на околната среда и водите; Мирослава Георгиева, директор дирекция „Развитие на селските райони и инвестиции“, Министерство на земеделието и горите; Явор Стоянов, директор дирекция „Стратегическо планиране на регионалната политика и координация на преговорния процес“, Министерство на регионалното развитие и благоустройството.

ФРМС обяви началото на конкурса за проекти на НПО за десетте общини участнички в програма „Подобряване на социалната среда“, финансиран от Фондация „Чарлз Стюарт Мот“. Това са общините Бобов дол, Брацигово, Годеч, Ихтиман, Костенец, Кресна, Пещера, Сапарева баня, Сопот, Струмяни.

*Да се вслушаме в думите на колегите
от Европа*

„ЕВРОПЕЙСКИТЕ ПРАВИТЕЛСТВА ТРЯБВА ДА РАБОТЯТ В ПАРТНЬОРСТВО С ОБЩИНИТЕ И ОБЛАСТИТЕ“

Вроцлав, 19 - 20 май 2005 г.

Ричард Лийс, председател на Общинския съвет на Манчестър, предупреди, че Европейският съюз може да постигне целите си за икономически растеж и заетост само ако управите на европейските общини участват активно в разработването и осъществяването на необходимите дейности, в партньорство с правителствата на своите държави. Г-н Лийс добави, че трябва да бъде призната водещата роля на конкурентноспособните общини за стимулирането на икономическия растеж и създаването на нови работни места в Европа. „Общините притежават потенциала да катализират и стимулират икономиките на прилежащите им региони. Процъфтяващите области имат нужда от преуспяващи общини. Те осигуряват по-голямата част от богатството и просперитета на своите държави. Те осигуряват по-голямата част от богатството и просперитета на Европейския съюз“, заяви той.

Г-н Лийс направи това изказване в качеството си на президент на „ЮроСитис“ (EuroCities) по време на Европейската среща на високо равнище на общините и регионите, която се проведе във Вроцлав, Полша. Срещата бе организирана от Комисията за регионите на Европейския съюз. Г-н Лийс говори от името на „ЮроСитис“, мрежа, в която членуват повече от 120 големи европейски общини, по време на сесия върху децентрализацията и конкурентноспособността.

Г-н Лийс посочи четири основни фактора, които имат жизнена важност за конкурентноспособните общини: знания, транспортни връзки, разнообразие и социално включване, и стандарт на живота. „Конкурентноспособните общини се ръководят от знания, в частност от местни университети, както и от местни отрасли и икономически сектори, изискващи високи нива на умения и иновации. На второ място, конкурентноспособните общини притежават много добра инфраструктура. Те са достъпни за света като цяло посредством висококачествени транспортни и телекомуникационни връзки. Освен това те са и места, които лесно могат да се местят.“

Президентът на „ЮроСитис“ продължи: „Преди всичко, конкурентноспособните общини са места, където хората искат да живеят, да учат, да работят и да инвестират, да генерират и обменят идеи и да развиват бизнес. Тези общини се характеризират с високия си стандарт на живот, определян от качеството на заобикалящата среда, местните услуги и културната, социалната, образователната и останалата инфраструктура. Дървета и транспорт, възможности за спорт и покупки, концертни зали и клубове - всички те имат еднакво значение. Тези общини са и места, в които съществува решителност да се осигури споделянето от всички граждани на ползите от генерираното от тях богатство.“

